

си и притежаватъ разни дебелини. Фосилитъ които се намиратъ въ едни, намиратъ се и въ други, и то безъ разлика на хоризонтитъ; обаче най-богата е фауната въ мергелитъ. Орбитолинитъ сж констатирани почти въ всичкитъ споменати скали, а реквениитъ като да сж ограничени най-вече на варовицитъ.

Най-честигъ измѣнения правятъ реквенскитъ варовици и пѣсъчницитъ които по-вече отъ десетъ пѣти се повтарятъ въ възвишеностъта наречена „Стѣната“, която се издига между колиби Рясковци и Шошлека, на северъ отъ Габрово. При Търново алтернацията на подобни варовити банки съ пѣсъчници, мергели и мергелни варовици не е помалка отъ тая на „Стѣната“. Сжщитъ измѣнения, макаръ и въ по-малкъ или сжщия размѣръ можтъ да се наблюдаватъ и въ зоогенскитъ баремски образувания при Ловечъ, Черепишъ, Враца и пр.

Освѣнъ рифова типъ, къмъ зоогенския фациесъ отъ Долни Ургонъ ще причислимъ още оолитнитъ варовици и мергели съ *Бриозои* (*Cer. opora*, *Heteropora* и др.) и орбитолинскитъ пѣсъчници, които представляватъ междурифови пластове, образувания отъ плитки и дълбоки води въ отворенитъ морета. Последнитъ отговарятъ на пластоветъ, които се образуватъ между коралнитъ рифове въ съвременитъ морета. Въ тѣхъ отсъствуватъ *Chamacea*-итъ, а избилствуватъ *Orbitulina*-итъ, *Bryozoa*-итъ, *Corallia*-итъ, *Crinoidea*-итъ (*Pentacrinus*), *Echinoidea*-итъ, *Nerinea*-итъ и пр. Междурифовитъ пластове съпровождатъ често рифовитъ или капротинскитъ варовици и се измѣняватъ съ тѣхъ, а на мѣста тѣ се явяватъ самостоятелно, безъ никакви хамацейски следи въ тѣхъ. Като на такива можемъ да укажемъ не бриозойскитъ, кораловитъ и орбитолинскитъ пластове, които се откриватъ въ долнето течение на Малкия Искъръ, между селата Калугерово и Карашъ (Орханійско) и на изтокъ отъ последнето село къмъ Бѣленци и Орѣшене. Напротивъ въ капротинската зона, която минава по северната страна на Врачанския Балканъ, тия два типа идватъ заедно, па даже бриозойскитъ пластове се измѣняватъ съ капротинскитъ.

Разпространение. Зоогенскитъ фациесъ нареченъ още долно-ургонски катъ, начева отъ Търново, по-точно отъ Лѣсковския манастиръ Св. Петъръ и се простира дори до горнето